

MAZOWIECKIE

I. Obiekt

KLASZTOR DOMINIKANOW ob. PLEBANIA
w zespole klasztornym p.w. św. Krzyża

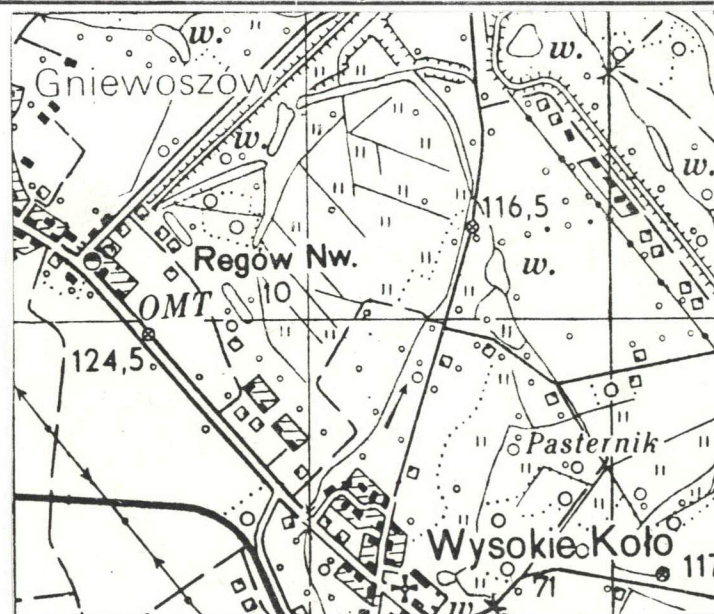
2. Czas powstania

4 ćw. XVII wieku

3. Miejscowość

WYSOKIE KOŁO

II. Zdjęcia, plan sytuacyjny, rzuty



4. Adres

Wysokie Koło
Parafia rzymsko-katolicka
nr hipoteczny

5. Przynależność administracyjna

województwo Radom
gmina Gniewoszów
pow. KOZIENICE

6. Poprzednie nazwy miejscowości

b/z

7. Przynależność administracyjna przed 1.VI.1975

województwo Kielce
powiat Kozienice

8. Właściciel i jego adres:

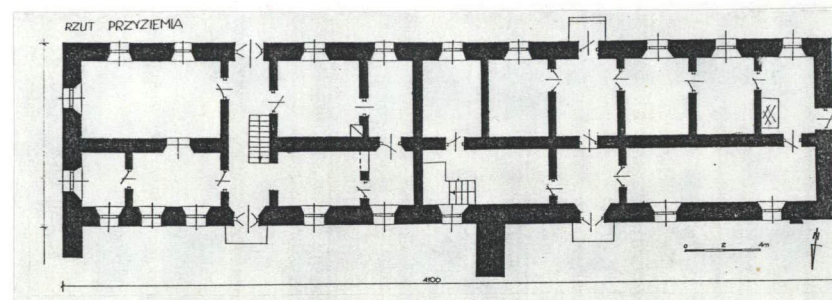
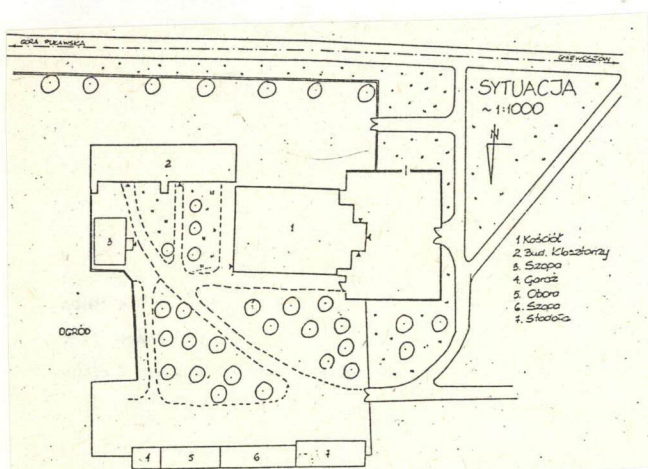
Parafia rzymsko-katolicka
w Wysokim Kole

9. Użytkownik i jego adres:

J.W.

10. Rejestr zabytków

Nr. 1088/A data 15. 10. 1982
319 15. 06. 1967



12. Autorzy, historia obiektu, określenia stylu

Klasztor powstał prawdopodobnie w 4 ćw. XVII wieku z fundacji kasztelana sandomierskiego Stanisława Witkowskiego mł. dla dominikanów. Ukończony przed 1694 r. staraniem podskarbiego koronnego Jana Wielopolskiego. Konsekrowany wraz z całym zespołem w 1694 r. przez biskupa Stanisława Szembeka. Po kasacji dominikanów w XIX w. przejściowo znalazł się w posiadaniu reformatów. Od 1872 roku zamieniony na plebanię. Prawdopodobnie podczas działań wojennych w 1915 roku zniszczeniu uległy dwa skrzydła północne i wschodnie, tworzące początkowo wraz z kościołem i ocalałym południowym czworobok. Wkrótce został odbudowany i ponownie uszkodzony w 1944 r. a następnie jeszcze raz odbudowany.

13. Opis (sytuacja material i konstrukcja, rzut, bryła, cewacje, dach, wnętrze wyposażenie, instalacje)

Sytuacja: Obiekt usytuowany wraz z całym zespołem w południowo-wschodniej części miejscowości, poza zabudowaniami, przy drodze prowadzącej do Górki Puławskiej. Otoczony murem, za którym rozpościera się las. Klasztor swym północno-zachodnim narożnikiem przylega do kościoła.

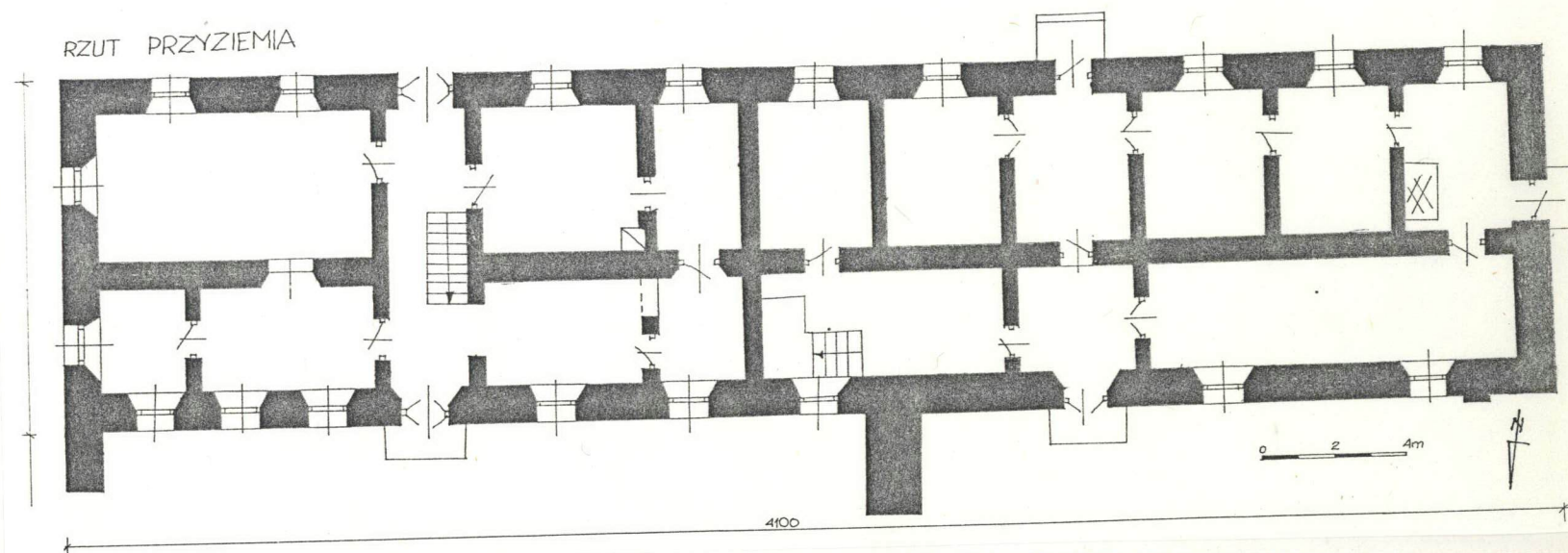
Materiał i konstrukcja: murowany, kryty blachą. Fundamenty: z cegieł i kamieni na zaprawie wapiennej. Ściany zewnętrzne: z cegieł i kamieni łączonych zaprawą wapienną, obustronnie tynkowanych. Ściany wewnętrzne: z cegieł, obustronnie tynkowane. Stropy na belkach stalowych. Więźba dachowa: drewniana, krokwiowo-stolcowa. Pokrycie dachowe: blacha ocynkowana. Okna: futrynowe, dwuskrzydłowe, sześciokwaterowe. Drzwi: jednoskrzydłowe, płycinowe /nowsze/. Podłogi: deskowe. Posadzka: ceramiczna na parterze. Sklepienia: belkowe w części parterowej. Ogrzewanie: piece.

Rzut: Założony na planie wydłużonego prostokąta z prostokątną dobudówką od zachodu oraz dwoma parami zabudowanych ganków od północy i południa. Układ wnętrza dwutraktowy, wielodziałowy, częściowo przebudowany /piętro i część parteru/.

Bryła: Prostopadłościenna, 2-kondygnacyjowa nakryta dachem dwuspadowym z mansardami od północy. Przybudówka od zachodu przekryta dachem pulpitowym, ganki dwuspadowymi.

Elewacje: Frontowa /płn./ 10-osiowa, niesymetryczna, z blendami od wschodu, z mansardami w połączeniach dachowych. Elewacja wschodnia 2-osiowa. Otwory wyznaczające osie ujęte trzema oskarpami obitymi blachą. Szczyt elewacji zakryty trójkątnym zwieńczeniem, w którym niewielkie okno poddasza. Elewacja południowa 11-osiowa, z dwoma gankami na 3-, 8- osi od wschodu, bez dekoracji.

14. Kubatura	15. Powierzchnia użytkowa	16. Przeznaczenie pierwotne	17. Użytkowanie obecne
4000 m ³	400 m ²	sakralne	sakralne
18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja		19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje)	
<p>W latach 1967/8 z okazji 150-lecia istnienia diecezji sandomierskiej częściowo wyremontowano dawny klasztor. Wymieniono dach wraz z więźbą i pokryciem oraz strop dotychczasowy drewniany zastąpiono stalowym. Drugi remont rozpoczęto w 1989 r. i trwa do chwili obecnej. Prowadzona jest dalsza wymiana stropów na parterze, wymiana klatki schodowej oraz kładzenie nowych tynków na elewacjach.</p>		<p>Obiekt w trakcie remontu.</p>	
20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie			



21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)

22. Bibliografia

Katalog Zabytków Sztuki w Polsce, t.III.
z.6, Warszawa 1966.

23. Źródła ikonograficzne i fotografie (rodzaj, miejsce przechowywania sygnatury)

24. Uwagi różne

25. Wypełnił

Jacek Studziński
V.1990 r.

Wkładka Nr 1

26. Sprawdził

1. Miejscowość

WYSSOKIE KOŁO

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)

KLASZTOR DOMINIKANÓW

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

c.d. 13. Elewacja zachodnia w całości zakryta 4-osiową przybudówką, w której drzwi wejściowe. Szczyt analogiczny jak w elewacji wschodniej. Elewacje obiega uskokowy, nieznacznie wyładowany gzyms.

Wnętrze: dwutraktowe, ściany do wysokości ok. 1,2 m malowane farbami olejnymi, powyżej i sufity farbami klejowymi. Posadzki ceramiczne na parterze i podłogi deskowe na piętrze i częściowo na parterze. W części pomieszczeń na parterze zachowało się sklepienie kolebkowe na gurtach.

Instalacja: Elektryczna: podtynkowa. Wodociągowa. Instalacja sanitarna z osadnikiem typu szambo.



elewacja pd.



sklepinie na parterze

Wkładkę założył: Jacek Studziński V. 1990r.
(imię, nazwisko, data)

Miejsce przechowywania negatywów:

OZGraf. Z.P. Ostróda zam. 699 nakł. 23,600

Wzór ODZ 1978 r.



elewacja pñ.



sklepienie na parterze



elewacja zach.



elewacja
wsch.